

[Søren P. Larsen.]

gjorde, at det, vi bygger paa, er de forsikringsmæssige Principper.

Jeg vil heroverfor sige, at de forsikringsmæssige Principper blev lagt til Grund, da Lovforslaget i sin Tid blev gjort til Lov. Men vil man have Besked om, hvorledes Administrationen foregaar, og vil man lægge Mærke til Spørgsmaalet om Kontingenthjælpen, kan jeg henvise til Københavns Magistrats tredje Afdelings Beretning, trykt 1936, om Forsørgelsesvæsenet i København i 1934—35. Paa en af de bageste Sider i dette store Hæfte er der en Oversigt over Københavns Kommunes Kontingenthjælp for hele Finansaaret 1934—35. Jeg maa vel med den højtærede Formands Tilladelse nævne et Par Tal fra denne udmærkede Beretning. Jeg ser f. Eks., at i Hjælp til Betaling af Medlemsbidrag til Kasserne har 27 674 Personer i alt faaet en Hjælp paa 1 011 700 Kr. Det er en ikke uvæsentlig Hjælp til Kontingentbetaling, der her har fundet Sted, og man maa jo erindre sig — det gaar jeg ud fra er fastsat gennem Administrationen ikke alene i København, men ogsaa alle andre Steder —, at det offentlige i Arbejdsløshedskassebidrag kun maa betale Halvdelen af Kontingentet, hvis jeg husker ret — jeg gentager det her fra denne Plads, fordi man undertiden rundt omkring støder paa Kommunalfolk, der ikke er fuldt klar over dette Forhold.

Ser vi dernæst paa den øvrige Kontingenthjælp til Sygekassekontingent og Invalidepræmie, andrager denne 843 865 Kr., saafremt Hjælpen er ydet som kommunal Hjælp uden Tab af Valgret, saaledes at den samlede Kontingenthjælp for Københavns Kommune for et Nettoantal af 46 693 Personer er oppe paa det antagelige Beløb af 1 925 424 Kr. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om Ministeriet er i Besiddelse af Oplysninger, der giver et Fingerpeg med Hensyn til, hvorledes Administrationen af Kontingenthjælpen foregaar Landet over. Her har vi et Udsnit fra en stor og omfattende Kommunalbestyrelse; men det kunde jo være, at man i Ministeriet havde Overblik over disse Forhold, og jeg tror, det har sin Betydning ogsaa at fæstne Opmærksomheden ved dette, fordi hele dette Spørgsmaal om Kontingenthjælpen jo efterhaanden ser ud til at antage ret store Former.

I Landstinget har Venstre og de Konservative, der er Oppositionspartier der, som de er Oppositionspartier i Folketinget, stillet et Ændringsforslag, idet man fra disse to Partiers Side erklærer, at der under

ingen Omstændigheder skal røres ved den tekniske Opbygning af Lovgivningen paa dette Omraade; men der kan naturligvis komme Forhold, som gør det paakrævet at ændre hist og her. Ændringsforslaget blev jo stemt ned af Regeringspartierne, men jeg tillader mig alligevel at spørge, om dette Forslag har nogen som helst Interesse for Regeringen og den højtærede Socialminister, idet det paa en anden Maade søger at komme dem til Hjælp, der er kommet i Vanskeligheder derved, at de har opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp.

Selve Lovforslaget, som det er formet, kan vi ikke medvirke til at gennemføre, og vi beklager, at vi atter i Aar staar over for det usikre i, hvilke Ændringer der skal komme i hele Arbejdsløshedslovgivningen, idet man skrider til en stykkevis Reformering paa dette vigtige Omraade. Vi kan altsaa ikke stemme for Lovforslaget, men vi vil gerne have at vide, om det Ændringsforslag, der blev stillet i Landstinget, har nogen Interesse for Regeringspartierne, eller om Regeringen stadig fastholder den Linie, som det i Landstinget vedtagne Lovforslag angiver.

Boeck-Hansen: Uden paa nogen Maade at komme ind paa, hvad det er, der har foraarsaget, at Beskæftigelsesgraden er højere nu, end den var i Fjor, vil jeg gerne have Lov til at understrege, at Industrien i Øjeblikket er fuldt beskæftiget, saa beskæftiget som aldrig før maaske, og at der derimod er Mangel paa Arbejdskraft paa Landet, ligesom der jo ogsaa er Mangel paa Hjælp for Husmødrene. Vi har altsaa en meget stor Beskæftigelse for Øjeblikket, og vi faar maaske aldrig nogen Sinde en saadan mere. Der var maaske derfor Grund til at faa undersøgt, hvorfor Arbejdsløshedstallene alligevel er saa store, som de er. Der er i Øjeblikket saadan noget som 96 000 arbejdsløse. Ganske vist var der 100 000 ved samme Tid i Fjor, men det er dog alligevel et meget stort Tal, naar vi tænker paa den store Beskæftigelsesgrad, vi har i Øjeblikket, saa der kunde maaske være Grund til at faa foretaget en saadan Undersøgelse og maaske ogsaa til at faa undersøgt, om Kontrollen er saa god, som den skulde være, for vi er vel alle enige om, at vi skal have den bedst mulige Kontrol, og vi ønsker vel alle, at der ikke sker noget som helst Misbrug. Men en saadan Undersøgelse har jo været forsøgt før og er i Virkeligheden løbet ud i Sandet, og derfor skal vi afstaa fra i Øjeblikket at faa en saadan Undersøgelse gennemført. Der kunde vel ogsaa være andre Undersøgelser,